

Scrisoarea de acreditare diplomatică a lui Victor Place în funcția de consul general al Franței la New York (1870), semnată de către Împăratul Franței, Napoleon al III-lea

Muzeul de Istorie „Paul Păltănea”, instituție aflată în subordinea Consiliului Județean Galați, vă propune spre vizitare, în luna noiembrie 2021, mini-expoziția **„Scrisoarea de acreditare diplomatică a lui Victor Place în funcția de consul general al Franței la New York (1870), semnată de către Împăratul Franței, Napoleon al III-lea”**. Documentul, cu o valoare muzeistică deosebită, face parte din patrimoniul Muzeului de Istorie „Paul Păltănea”, Colecția „Documente, secolul al XIX-lea”, îngrijită de muzeograf dr. Mariana-Delia Pohrib, va fi expus timp de o lună, la **Secția Lapidarium**, str. Maior Iancu Fotea nr. 2 bis.

Victor Place s-a născut la Corbeil, pe 18 iulie 1818, și este fiul lui Philippe Place, proprietar, și al Mariei-Camille Lefebure. Studiile și le-a făcut la Paris, la Liceul „Henri IV”, apoi, la Școala de Drept.

„La 21 de ani, în 1839, Victor Place iese primul la concursul de consuli, fiind trimis, mai întâi, la Madrid, ca elev-consul. A fost transferat, apoi, în misiunea Adolph Barrot, de la Port-au-Prince, între anii 1843-1844, în calitate de secretar al misiunii. În 1844 și 1845 se află la Cadix, iar în 1846, este numit în funcția de cancelar de ambasadă, apoi vice-consul, la Napoli. La 28 de ani, primește distincția de Cavaler al Legiunii de Onoare, fiind remarcat în urma unor tranzacții ordonate de Guvernul francez pentru cumpărarea unei cantități de furaje necesară aprovizionării trupelor din Africa, afacere în urma căreia Victor Place a dat dovadă de un adevărat simț practic și un zel dezinteresat în favoarea țării sale. Din octombrie 1847 și până în martie 1850, se află la conducerea Consulatului din Santo Domingo, unde are misiuni mai mult periculoase decât delicate.

1851-1855. După un scurt concediu, a fost numit consul clasa II-a la Mossoul, în Kurdistan (1 ianuarie 1851 - 17 septembrie 1855). Aici a vizitat și cercetat cetățile asiro-babiloniene descoperite de consulii Botta și Layard. În cele din urmă a fost însărcinat să continue săpăturile întrerupte din 1844 la Khorsabad, lângă Mosul, unde fusese vechiul oraș asirian Ninive. În urma săpăturilor a scos la iveală vechiul palat regal, cu cele șapte porți monumentale descrise între anii 1867-1870 în cele trei volume importante *Ninive et l'Assyrie* (1876), ocazie cu care a întocmit și o hartă arheologică a Asiriei, lucrări apreciate de specialiștii arheologi.

1856-1863. La 5 iunie 1856 a fost numit consul clasa a II-a la Iași, la 10 noiembrie în același an fiind avansat consul clasa I și recompensat cu distincția Ofițer al Ordinului Legiunea de onoare clasa I. A condus Consulatul Francez din Iași până la 3 aprilie 1863.

1863-1866. Consul clasa I la Adrianopol (4 aprilie 1863 – 31 martie 1866).

1866-1867. Consul clasa I la Tananarive (1 aprilie 1866 - 21 martie 1867).

1867-1870. Consul general la Calcutta (27 martie 1867 - 15 martie 1870).

1870-1871. La 16 martie 1870 a fost numit consul general la New York. Pe lângă atribuțiile diplomatice a fost delegat să negocieze cu oamenii de afaceri americani achiziționarea de echipamente, muniții și provizii necesare armatei franceze în războiul franco-german (1870-1871). Deși a îndeplinit misiunea cu succes, în martie 1871 a fost retras din funcție, dușmanii săi acuzându-l că și-ar fi însușit unele comisioane de la furnizori, motiv pentru care a fost trimis în judecată, unde, constatându-se nevinovăția lui, a fost achitat. Ulterior, guvernul a cerut revizuirea procesului, astfel că în apel fostul consulul a fost condamnat. Epilogul a aparținut președintelui Republicii, Thiers, care, examinând dosarul și constatând nevinovăția, l-a grațiat.

1873. Din cauza politicii și a sănătății grav zdruncinată s-a retras și, în octombrie 1873, a venit în Moldova, la țară, la cumnații lui din Tânguței (județul Vaslui).

1875. La 23 ianuarie 1875, Victor Place a decedat, fiind înhumat la Iași, în vechiul cimitir catolic din Copou. La 1 octombrie 1931, prin grija oficialilor Municipalității din Iași, rămășițele lui au fost transportate la noul cimitir „Eternitatea” (Parcela 2/IC), piatra tombală, pusă prin eforturile financiare ale *Fundației Regele Ferdinand I*, fiind confecționată din piatră de Vrata, de către V. Venturini și Vittorio Tomasini”. (muzeograf dr. Mariana-Delia Pohrib)

Responsabil Relații Publice,
Aura Cristian